

Thesis Title Disclosure of Wife Abuse Among Northeastern Thai Women

Author Miss Nilubon Rujiraprasert

Degree Doctor of Philosophy (Nursing)

Thesis Advisory Committee

Assoc. Prof. Dr. Kasara Sripichyakan Chairperson

Assoc. Prof. Dr. Kannika Kantaruksa Member

Assoc. Prof. Dr. Chavee Baosoung Member

Assoc. Prof. Dr. Kaysi Eastlick Kushner Member

ABSTRACT

Wife abuse is a significant health problem affecting Thai women of all ages, and cultural and socio-economic backgrounds. Disclosure of abuse is the first opportunity for abused women to obtain primary help. However, as wife abuse is widely perceived as a private matter in Thai society, women dare not disclose this issue. An in-depth understanding of Thai women' experiences in disclosing wife abuse is essential to devise strategies that will help women detach from their suffering.

This qualitative study employed the integration of feminist perspective and grounded theory methodology to describe the process of disclosing the abuse among Northeastern Thai abused women. Sixteen women who were physically, psycho-emotionally, or sexually abused by their husbands or ex-husbands, and disclosed their abuse experiences were recruited to the study. In-depth interviews with reflexive discussions and a balanced power relationship as well as theoretical sampling were

conducted. Coding, constant comparison, theoretical sensitivity, and theoretical memoing based on a feminist perspective were used as data analysis procedures. Trustworthiness of the study was established mainly through member checking and peer debriefing.

“Moving to Disclosure for Survival” emerged as the process by which the women concealed the abuse to survive revictimization, and then disclosed to survive critical circumstances. Due to the prejudice on wife abuse in Thai society, the women concealed the abuse by covering, isolating, silencing, or revising the stories in order to protect their sense of self and safety, husbands’ image, or family well-being in spite of repression, fear, or physical symptoms from keeping a secret. As the abuse continued and escalated, the women moved to reveal their stories by yielding, hinting, telling or sharing to release tension, to seek support, to get through the unbearable point, or to be free from abuse. Women’s decisions about disclosure were also influenced by wife abuse myths, confidants’ attributes and responses, and abuse characteristics. Following disclosure, some women experienced negative emotions, including shame, guilt, as well as being blamed, revictimized, or gossiped about. Positively, some women felt relieved, improved self-worth, and obtained support.

The findings from this research provide authentic understanding that concealing or disclosing the abuse experiences are strategies employed among Thai women to ensure survival in the Thai social context. These women are not passive but capable of taking care of their lives and their loved ones. Approaching the women with a respectful and non-revictimizing manner is an initial step in empowering the women to raise their voice for further assistance and service accessibility.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การเปิดเผยการถูกสามีทารุณกรรมของสตรีไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้เขียน นางสาวนิลลล รุจิรประเสริฐ

ปริญญา พยาบาลศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รศ. ดร. เกสรดา ศรีพิชญากาการ	ประธานกรรมการ
รศ. ดร. กรรณิการ์ กั้นระรักษา	กรรมการ
รศ. ดร. จวี เบาทรวง	กรรมการ
รศ. ดร. เคย์สี่ อีสลิก กุชเนอร์	กรรมการ

บทคัดย่อ

การทารุณกรรมภรรยาเป็นปัญหาด้านสุขภาพที่ส่งผลกระทบต่อสตรีไทยทุกกลุ่มอายุ ทุกวัฒนธรรมและทุกชนชั้น การเปิดเผยการถูกทารุณกรรมเป็นโอกาสแรกที่จะช่วยให้สตรีได้รับการช่วยเหลือเบื้องต้น อย่างไรก็ตามสังคมไทยมองการทารุณกรรมภรรยาว่าเป็นเรื่องส่วนตัว ทำให้สตรีไม่กล้าที่จะเปิดเผยเรื่องดังกล่าว การเข้าใจประสบการณ์ของสตรีไทยอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับการเปิดเผยการถูกสามีทารุณกรรมเป็นสิ่งจำเป็นในการเสริมสร้างกลยุทธ์ที่จะช่วยให้สตรีหลุดพ้นจากความทุกข์ทรมาน

การศึกษาเชิงคุณภาพนี้ใช้แนวคิดเชิงสตรีนิยมร่วมกับวิธีวิจัยแบบการสร้างทฤษฎีจากข้อมูลเพื่ออธิบายกระบวนการเปิดเผยการถูกสามีทารุณกรรมของสตรีไทยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สตรีจำนวน 16 คนที่ถูกสามีหรืออดีตสามีทารุณกรรมด้านร่างกาย จิตอารมณ์หรือทางเพศ และได้เปิดเผยประสบการณ์เข้าร่วมในการวิจัยนี้ รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกที่เน้นการสะท้อนคิดและความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบเท่าเทียมกัน ร่วมกับการเลือกตัวอย่างเชิงทฤษฎี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการให้รหัสข้อมูล การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความไวเชิงทฤษฎี ร่วมกับการบันทึกความทรงจำเชิงทฤษฎีโดยใช้แนวคิดสตรีนิยมเป็นพื้นฐาน การสร้างความเชื่อถือได้ของการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการตรวจสอบข้อมูลโดยผู้เข้าร่วมวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ

“การเคลื่อนสู่การเปิดเผยเพื่อความอยู่รอด” เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยสตรีปกปิดการถูกสามีทารุณกรรมเพื่อการอยู่รอดจากการถูกซ้ำเติม และต่อมาเปิดเผยเพื่อการอยู่รอดจากสถานการณ์คับขัน เนื่องจากอคติเกี่ยวกับการทารุณกรรมภรรยาในสังคมไทย สตรีปกปิดการถูกสามีทารุณกรรมโดยการปกปิดร่องรอย การแยกตัว การนิ่งเงียบ หรือการแต่งเรื่องใหม่เพื่อปกป้องความเป็นตัวตนและความปลอดภัยของตนเอง รักษาภาพลักษณ์ของสามี หรือความผาสุกของครอบครัว แม้ว่าสตรีรู้สึกอัดอั้น ก้าว หรือมีอาการแสดงทางร่างกายจากการปกปิดความลับ เมื่อการทารุณกรรมยังดำเนินต่อไปและรุนแรงขึ้น สตรีจะเคลื่อนเข้าสู่การเปิดเผยเรื่องราวของตนเองโดยการจำต้องยอมรับการเปรยเพื่อหยั่งเชิง การเล่าหรือการแลกเปลี่ยนเรื่องราวเพื่อเป็นการระบาย การแสวงหาความช่วยเหลือ การก้าวผ่านจุดที่ทนไม่ไหว หรือการหลุดพ้นจากการถูกทารุณกรรม การตัดสินใจเกี่ยวกับการเปิดเผยการถูกสามีทารุณกรรมยังได้รับอิทธิพลจากมายาคติเกี่ยวกับการทารุณกรรมภรรยา ลักษณะและการตอบสนองของผู้ฟัง ตลอดจนลักษณะการถูกทารุณกรรม ภายหลังการเปิดเผยสตรีบางคนเผชิญกับอารมณ์ด้านลบ ได้แก่ความรู้สึกอาย รู้สึกผิด ถูกตำหนิซ้ำเติม รวมทั้งถูกนิทาขณะที่สตรีบางคนได้รับผลจากการเปิดเผยในด้านบวก ได้แก่ความรู้สึกได้ปลดปล่อย ความรู้สึกมีคุณค่าเพิ่มขึ้นและได้รับความช่วยเหลือ

ผลการศึกษาครั้งนี้ช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าการปกปิดหรือการเปิดเผยการถูกทารุณกรรมเป็นกลวิธีที่สตรีไทยนำมาใช้เพื่อความอยู่รอดในบริบทสังคมไทย สตรีเหล่านี้มิได้นิ่งเฉยแต่มีศักยภาพในการดูแลชีวิตตนเองและบุคคลอื่นเป็นที่รัก การเข้าถึงสตรีเหล่านี้ด้วยท่าทีที่ยอมรับนับถือและไม่ตำหนิซ้ำเติมจึงเป็นก้าวแรกที่จะเสริมสร้างพลังอำนาจแก่สตรีในการแสดงความต้องการเกี่ยวกับความช่วยเหลือและการเข้าถึงบริการต่อไป